

לבני הישיבה, לבוגריה, לידידיה ולשותפיה, ברכת חיים, שמחה ושלום!

ערב תשעה באב, מועד חורבן בית ה' וגלות ישראל, ושבוע אחרי שחזרנו ממסע של הישיבה לגלות פולין ולזכרונות שואת אירופה, ברצוני לשתף אתכם בכמה מחשבות.

זכינו לגדול ולחיות בזמן מיוחד מאוד, בתקופה שאין כמותה בתולדות ישראל ובתולדות העמים. ממשרפות אושוויץ שם שאפו אויבינו לעשותנו לעפר ואפר, צמחנו והיינו לעם חי, תוסס, בונה, יוצר ומצליח בקנה מידה שאין לו אח ורע בתולדות העמים כולם, ובתחומים רבים: קליטת עלייה, התיישבות, חקלאות, בטחון, הייטק ועוד.

עמדנו על סף הקרמטוריום באושוויץ ביום האחרון למסע, ואמרתי שם את הדברים הבאים: מכל רחבי אירופה נשלחו יהודים למשרפות אושוויץ, בלי הבחנה. ספרדים (יוון, בולגריה) כאשכנזים, קומוניסטים וליברלים, משכילים ורפורמים עם חרדי הונגריה ופולין, חסידים ומתנגדים, כולם סומנו כיהודים, כולם עלו בסערה השמימה.

"אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה" – האש שחישבה לכלות את עמנו, לא תכבה, והיא חייבת להפוך להיות שלהבת בוערת של בניין ויצירה בו שותפים כל חלקי עמנו, בבניין – בדיוק כמו בחורבן. שונאינו סימנו לנו מה שלפעמים אנחנו לא מבינים: אתם כולכם יהודים, כולכם נבחרתם, כולכם מבטאים את המהות היהודית. ולא רק בבחינת ברית גורל המחייבת אותנו להגן על עצמנו, אלא גם בבחינת ברית ייעוד שבה כל חלק מחלקי הגוף הלאומי נותן את שלו לבניין שלם.

אנחנו חייבים לקבל את שליחותנו היהודית, וללמוד אותה, כולנו. אי אפשר להיות יהודי דרך אגב, במקרה, מהצד. יהודי חייב להיות כזה מתוך בחירה מודעת, מתוך הכרה, ומתוך הבנת אחריותו ושליחותו כלפי האומה וכלפי תבל ומלואה.

לנו, לבני התורה, אחריות גדולה לחבר את העם כולו אל שורשיו, שורשים שכפולים המה: בשמיים ובארץ. עם דו-שורש אנחנו, יונקים מהאדמה הממשית של ארץ ישראל, ויונקים מהשמיים המטאפיסיים של רוח ה'.

כל אדם בישראל חייב למצוא דרך אל שורשיו, לדעת את שם ה', את ההתגלות, את התורה, ולבחור מתוך חירות – כיצד שורשיו מזינים אותו כאן ועכשיו. עלינו להאמין בה' ובעצמנו שיש לנו היכולת, עם שפת האמונה התורה שלנו, להיות ערוץ של חיבור של העם אל שורשיו.

לפני שבוע עשינו ביום אחד את הדרך מהמעמקים של אושוויץ אל השמיים של ירושלים, אולי המרחק הכי גדול שיש בין שני מקומות על פני האדמה. הדרך הזו עוברת בהכרח דרך שאיפת אחדותנו ודרך ההזדהות עם מהותנו היהודית.

"שאלו שלום ירושלים ישליו אוהביך"

יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך

למען אחיי ורעיי אדברה נא שלום בך

למען בית ה' א-לוהינו אבקשה טוב לך"

ובנימה אישית וחברית: כל אחד מכם, בוגרים וידידים יקרים, מוזמן בכל עת לבוא לבית המדרש בתל אביב, לשבת ללמוד, כפי שעושים לא מעט בוגרים, לשוחח עמנו, וגם להיות שותף עמנו במחשבה, בחזון ובמעשה – כיצד נוכל מכוח הישיבה לעשות יותר כדי שנהיה כולנו נטועים בשורש הכפול של הוויתנו, גאים ביהדותנו, וגם ממרחקי פערים אידיאולוגיים וחברתיים, רואים באהבה אחד את השני, ומאוחדים, אחדות של גורל ושל ייעוד יהודי וישראלי.

באהבה רבה ובתפילה לנחמת עמו ישראל בבניין עיר הקודש ובית ה',

תמיר גרנות